

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΑΝΑΓΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΘΝΙΚΗΣ.

Παρήλθε τέλος πάντων καὶ ἡ 3 Μαρτίου, καθ' ἣν ἐκτρώθη ἐν τῷ μέσῳ 30 μόνον βουλευτῶν ἡ ἐναρξίς τῆς βουλευτικῆς ταύτης συνόδου, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἀνωτάτου ἡμῶν ἄρχοντος, μ' ὅλα τὰ συνήθη ἔκνομα μέσα καὶ τὰς τελουμένας θυσίας, μ' ὅλα τὰ ἐκστρατεύσαντα ἐθνικὰ ἀτμόπλοια πρὸς συλλογὴν βουλευτῶν, δὲν ἠδυνήθη νὰ συναθροίσῃ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης πλέον τῶν 30 ὀπαδῶν τῆς. Φρονοῦμεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι ὅσαι καὶ ἂν παρέλθωσιν ἡμέραι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ ἀπαρτίαν, διότι πλὴν τῶν βουλευτῶν τῶν ἀναδειχθέντων διὰ τῆς νοθείας, τῆς λόγῃ καὶ τοῦ ἐγκλήματος, ὧν ἡ πεπορωμένη καρδιά δὲν δύναται ν' ἀκούσῃ πλέον τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς Πατρίδος, οὐδεὶς ἄλλος ἀληθῆς ἀντιπρόσωπος, ἀφορῶν εἰς τὰ περικυκλῶντα τὴν Πατρίδα δεινὰ, θέλει προσέλθει, ἵνα αὐξήσῃ αὐτὰ καὶ τὰ καταστήσῃ ἀθεράπευτα.

Πιστεύομεν λοιπὸν καὶ εὐχόμεθα, ἵνα μὴ κατορθωθῇ ἀπαρτία, διότι τότε ἴσως τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας χώρας ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν εὐθείαν καὶ ὀμαλὴν ὁδόν ἴσως

οἱ κρατοῦντες πεισθῶσι πλέον ἐκ τῶν πραγμάτων περὶ τῆς πλάνης των καὶ θέσωσι φραγμὸν εἰς τὸν χεῖμαρρον τῆς κυβερνητικῆς ἀκολασίας. Ἐὰν δὲ κατορθωθῇ, τότε οὐδεμίᾳ ὑπάρχει ἐλπίς θεραπείας, διότι ὁ κίνδυνος, ὅστις ἐσταμάτησε διὰ τῆς ἐθνοσωτηρίου ἀποχωρήσεως τῶν ἀντιπολιτευομένων, θέλει αὖθις ἐξακολουθήσει μέχρις οὗ πραγματοποιηθῶσι τὰ καταχθόνια τῆς Καμαρίλλας σχέδια καὶ ἐπέλθῃ ἡ ἔθν. συμφορά.

Ἀλλὰ, μὴ γενομένης ἀπαρτίας, τί γενήσεται; θὰ λάβῃ χώραν ἕτερόν τι πραξικόπημα, χορηγηθείσῃ αὖθις τῆς διαλύσεως τῆ ἐνεστώσει Κυβερνήσει, θὰ σχηματισθῇ ἄχρως ἢ ἀσθενῆς Κυβέρνησις, ἢ θὰ κληθῇ ἡ καθαρὰ ἀντιπολίτευσις καὶ θὰ ἱκανοποιηθῶσιν οἱ ἐθνικοὶ πόθοι; Περὶ τούτου λοιπὸν σήμερον πρόκειται, καὶ περὶ τούτου ὀφείλομεν νὰ ὀμιλήσωμεν.

Βεβαίως δὲν δυνάμεθα ποτὲ νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ ἀνώτατος ἡμῶν ἄρχων ἠθελεν ἐξαπατηθῆ ὑπὸ τῶν συμβούλων αὐτοῦ τοσοῦτον, ὥστε νὰ χορηγήσῃ τῇ παρουσίᾳ Κυβερνήσει καὶ ἑτέραν διάλυσιν, ἢ ἄλλο τι, δι' οὗ ἠθελεν καταστήσει αὐτὴν μακροβιωτέραν

διότι ἢ τε διάλυσις καὶ παράτασις τῆς ζωῆς κυβερνήσεως μυριάκις ἐγκληματισσάσης, καθ' ἣς ὀλόκληρον τὸ ἔθνος βοᾷ, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γείνη ἄνευ πραξικοπήματος, ὅπερ ἔξει ὀδυνηρὰς συνεπειάς. Ἡ ἐνεστώσα Κυβέρνησις ἐγένετο ἀνεκτὴ μέχρι τοῦδε, ὅτε ὁ ἀνώτατος ἡμῶν ἄρχων δύναται πλέον ν' ἀποβάλῃ πᾶν ἔγχος ἀμφιβολίας, ὅτι αὕτη, ὡς ἀσεβὴς καὶ παράνομος, διεγράφη καὶ ἀπεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ ἔθνους· ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ αὕτη ἄνευ ἀσυγγνώστου περιφρονήσεως τῆς ἐκδηλώσεως, τῆς θελήσεως καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐπίσης δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι, ἀποπεμφθείσης τῆς παρουσίας Κυβερνήσεως, ἠθελεν κληθῆ εἰς τὰ πράγματα τῆς πολιτείας ἄχρως ἢ ἀσθενῆς Κυβέρνησις· διότι Κυβέρνησις, μὴ κεκτημένη τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ ἔθνους, κληθεῖσα, δὲν δύναται νὰ εὔρη παρ' αὐτῷ εὐμενῆ ὑποδοχὴν, ὥστε νὰ κανονισθῇ ἡ συνταγματικὴ ἀνωμαλία καὶ θεραπευθῇ ἡ πολιτικὴ αὕτη καχεξία. Οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖ αὕτη, καὶ ὅσων δῆποτε ἀρετῶν καὶ ἂν ᾖ κεκτημένη,

Κ Η Π Ο Σ

Η ΣΥΓΚΑΛΕΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τὴν Βουλὴν μας τὴν Τετράδην εἶχεν ὁ Τζουμπὲς ἀνοίξει,
 Εἰς τὸν κόσμον γὰρ νὰ δείξῃ,
 Ὅτι σκέπτεται νομίμως τοῦ λοιποῦ νὰ κυβερνήσῃ,
 Ἴνα οὕτω ἡ Πατρίς μας τάχιστα εὐδαιμονήσῃ,
 Καὶ γενῆ μεγάλη Ἑλλάς!
 Ἡ ὡς σήμερον μεγάλη καὶ ἀπαίσιος κοιλάς!..

Εἶχε κρεμασμέναις ρέβες ἔς τὰς ἐξώθυρας καὶ πράσσα,
 Καὶ καθεὶς ὅπου ἐπέρνα ἤρπαζ' ἀπ' αὐτὰ κ' ἐμάσσα..
 Ἄλλοι ἦσαν μὲ καπίστρι, ἄλλοι δὲ μὲ τὰ σαμάρια,
 Κι' ἄλλοι (ἦσαν πιστοὶ δοῦλοι) μ' ἀκαλλίγωτα ποδάρια·
 Πάντες ἔκραζον: Ἑλλάς!
 Θὰ γενῆς μεγάλη τώρα... πλὴν ἀπαίσιος κοιλάς!

Ἄλλοι εἶχανε κρεμάσει ἀπ' ὀπίσω των κουδούνια,
 Ἄλλοι πάλιν περπατοῦσαν ὡς νὰ ἦτον διὰ κούνια,
 Κι' ἄλλοι μὲ κομφαῖς βελάδες καὶ πολὺ ὀρθοὺς κολάρους,
 Ἐκαθούνταν εἰς τὰς ἑδρας κ' ἔχασκον ὡσὰν τοὺς γλάρους,
 Λέγοντες: πτωχὴ Ἑλλάς!
 Θὰ σὲ κάμωμεν μεγάλην!.. κί' ὄχι κτήνη νὰ φυλάς!

Ἐβλέπες ἔς τὰ θεωρεῖα, μὲ ἐξωγκωμένον στήθος,
 Νὰ μοιρολογῇ καὶ κλαίγῃ τοῦ λαοῦ τὸ μέγα πλῆθος..
 Καὶ νὰ λέγουν: «Ποῖον αἴσχος εἰς τὴν γῆν τῶν ἡμιθέων!
 «Ποῖος ἐμπαιγμὸς καὶ χλεύη ἔς τοὺς υἱοὺς τόσων γενναίων!»
 Οἱ παρευρεθέντες ξένοι,
 Οἷτινες τοσοῦτον βλέπουν τὴν Ἑλλάδ' ἀτιμασμένην!..

Τοῦ Συνταγματος σημαῖαν ἄλλοτ' ἔφερε ἔς τὴν χεῖρα,
 Τώρα.. οἴμοι!.. δυστυχία! κλαίγ' ὡς ὀρφανὴ καὶ χήρα·
 Καὶ τῆς ρίπτουν μὲ τὴν βίαν ἔς τὴν ποδιάν τῆς τὸ κριθάρι,
 Γὰρ νὰ τρώγουν οἱ τριάντα ὅπου φέρουν τὸ σαμάρια.
 Χαῖρε, χαῖρε, ὦ Ἑλλάς!
 Ὅπου ζῆς δεδοξασμένη!.. ὡς ἀπαίσιος κοιλάς!..

δταν δὲν ἦνε ἀπόρροια τῆς θελήσεώς του καὶ δὲν θεραπεύση τὰς προλήψεις του, εἶνε ἀδύνατον νὰ προσελκύσῃ τὴν εὐνοίαν καὶ τὸν σεβασμὸν αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει πὼς δύναται νὰ υπάρξῃ χάρις νὰ μεταχειρισθῇ ὅσα αἰ μέχρι τοῦδε ἀσθενεῖς Κυβερνήσεις ἔκνομα καὶ ἀντισυνταγματικὰ μέσα πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῆς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ; Ἄλλως τε δὲ πὼς θὰ κληθῇ, ὅταν δὲν ὑποσχῆθῇ τὴν πραγματοποιήσασιν τῶν ὑπὸ αὐλικῶν διαγεγραμμένων σχεδίων, ὑπερῶν ἤδη ἐξεσπῶσαν; Ἡ ἔλευσις λοιπὸν τοιαύτης ἀσθενεῖς Κυβερνήσεως, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς δὲν θεραπευεῖ τὰς ἐθνικὰς ἐπιθυμίας, ἀφ' ἐτέρου ἀφίνει ἀμετάβλητον τὸ σύστημα τῶν προσωπικῶν Κυβερνήσεων, περὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ ὁποίου πρόκειται ἔπομένως διὰ τῆς ἀλλαγῆς τῶν προσώπων, διατηρουμένου τοῦ δληθρίου προσωπικοῦ συστήματος, οὐδὲν ἄλλο κατορθωθήσεται ἢ ἡ παράτασις τῶν δεινῶν τοῦ ἔθνους, ἢ ἐξασθένεισι καὶ ὁ μαρτυρῶν, μέχρι τῆς τελείας αὐτοῦ καταστροφῆς.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ περὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐρείδομένης ἐπὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ λαοῦ; Εἶνε ἀνάγκη νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς ἰσχύος Κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἐκδηλουμένης; Ὅπου ἐπικρατεῖ τὸ συνταγματ. πολίτευμα, ἐκεῖ πᾶσα συζήτησις κατὰ τοιαύτης Κυβερνήσεως δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένη, διότι τὸ συνταγματ. πολίτευμα οὐδὲν ἄλλο ἔχει ἐρεῖσμα ἢ τοὺς ἰσχυροὺς βραχίονας τῆς ἐκ τοῦ ἔθνους ἀπορροούσης Κυβερνήσεως ἔπομένως πᾶσα συζήτησις ἀμφισβητοῦσα τὴν παραδοχὴν αὐτῆς εἶνε οὐ μόνον ἀλυσιτελής, ἀλλὰ καὶ ἀνατρεπτικὴ τῆς βάσεως τοῦ συνταγματ. πολιτεύματος. Τὴν ὑπαρξὴν τοιαύτης Κυβερνήσεως οὐδεὶς ἄλλος ἐτόλμησε ν' ἀμφισβητήσῃ πλὴν ἐκείνων, οἵτινες ὥπλισθησαν μετὰ τὴν καταθρόνιον ιδέαν τῆς ἀνατροπῆς τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς καθιερώσεως τοῦ ἀπολυτισμοῦ οὐδεὶς εὐσυνείδητος συνταγματικὸς πολίτης, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἀποκρουομένων καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀντλούντων, ἡμφισβήτησε τὴν ὑπαρξὴν

αὐτῆς. Συνταγματικὸν πολίτευμα δὲν δύναται νὰ υπάρξῃ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἢ ὑπαρξὴς ἀμφοτέρων εἶνε τοσοῦτον συνδεδεμένη, ὥστε διὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ ἐνὸς συνεπάγεται καὶ ἡ καταστροφή τοῦ ἐτέρου. Ἴνα λοιπὸν διατηρηθῆται ἐν ἰσχύει τὸ συνταγματ. πολίτευμα καὶ ἐκπληρωθῶνται οἱ ἐθνικοὶ πόθοι, ἀνάγκη νὰ καληθῶνται εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας Κυβερνήσις ἐθνικὴ. Πᾶσα δὲ ἐναντία σκέψις, ἐξερχομένη τῆς συνταγματικῆς γραμμῆς, ἔχει ἀείποτε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συνταγματικὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀποσύνησιν, ἣν ἀπὸ πολλοῦ αἰσθάνεται ὁ τόπος.

Ἄλλως πρὸς τί ἐγένετο τὸ Σύνταγμα; Πρὸς τί ἐρωτᾶται ὁ κυρίαρχος λαὸς, ὅταν ἐκ τῶν προτέρων ἢ θέλῃσις αὐτοῦ ἀποκρούηται; ἢ μὴ ἀρὰ γε ἐν τῇ ἐκτάσει τῆς χώρας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εὐρεθῇ ἢ θέλῃσις τοῦ ἔθνους, ἢ μόνον ἐν τῇ πλειονοψηφούσῃ μερίδι τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας; ἀλλ' ἐν σώματι μὴ ἐκφράζονται τὴν ἀληθῆ τοῦ ἔθνους θέλησιν καὶ καταρτισθέντι διὰ πολλῶν ἐγκλημάτων πὼς δύναται τις νὰ ζητήσῃ τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους ἐν τῇ κυβερνητικῇ πλειονότητι; Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει πῶθεν ἄλλοθεν Ὁ ἀρυσθῆ τις ἀψευδεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἢ ἐκ τῆς πασιφανοῦς ἐκδηλώσεως τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῷ σώματι καθαρᾶς ἀντιπολιτεύσεως;

Λοιπὸν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πλεόν ἢ ἐνεστῶτα Κυβερνήσις ἀνευ περιφρονήσεως τῆς ἐθνικῆς θελήσεως, ἀνευ πραγματικῆς ἐξουσίας, οὔτινος τὰς φοβεράς συνεπείας μόνον οἱ μωροὶ καὶ ἀναίσθητοι δὲν δύνανται νὰ ἐνοήσωσιν. Ἐπίσης δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κληθῇ ἄχρως ἢ ἀσθενῆς Κυβέρνησις ἀποκρουομένη ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους, χωρὶς νὰ διατηρηθῇ τὸ αὐτὸ προσωπικὸν κυβερνητικὸν σύστημα, ἢ αὐτὴ συνταγματικὴ ἀνωμαλία, ὁ μαρτυρῶν καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀποσύνησις. Μόνη ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἣς ἢ ἐκδηλωσὶς ἐγένετο ἀπὸ πολλοῦ τοῖς πᾶσι καταφανῆς, δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ

τὴν ἐκτροχιασθεῖσαν συνταγματ. μηχανὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν τροχίαν καὶ νὰ ἐκπληρωθῶν τὸν πόθον ολοκληροῦ τοῦ ἐλευθερισμοῦ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ὁ Βυφὲ, εἰς ὃν εἶχεν ἀνατεθῆ ὁ σχηματισμὸς τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου, κατήρτισεν αὐτὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν του. Οὗτος ἐστὶν ἐκ τῶν δημοκρατικῶν τῶν τοὺς συντακτικῶς νόμους ψηφισαμένων. Ἡδὴ ἡ συνέλευσις ἐξακολουθεῖ ἀσχολουμένη εἰς καθαρῶς νομοθετικὰ ἔργα. Ἰδέα δὲ ὑπάρχει, ὅτι ἂν ταχέως ἐπιψηφισθῶν τὰ ὑπὸ συζήτησιν νομοθετικὰ ἔργα θὰ διαλυθῶν. Αἱ βραδύουρας τῶν βονοπαρτιστικῶν χωρῶν ὑπερῶνται, ὅτι διανεμόνται τοῖς ἀγρόταις βονοπαρτικὰ χρεώγραφα μέλλοντα ν' ἀποφέρωσι τόκον 15 0/0 ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀναθῆ εἰς τὸν ὄρον ὁ Ναπολέων Δ', τινὰ τῶν χρεωγράφων τούτων ἀνακαλυφθέντα παρά τινος βουλευτοῦ ἐστάλησαν εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς συνελεύσεως. Ἐν Νανσὺ ἀνεκαλύθη τῆς βονοπαρτικῆς συνωμοσίας, συνεπεία τῆς ὁποίας συνελήφθησαν διάφοροι στρατιῶται καὶ ὑπαξιωματικοί· εἰς τὴν συνωμοσίαν ἐνέχεται καὶ ὁ ἡδὴ φρούραρχος τοῦ Νανσὺ.

Ἐν Ἰσπανίᾳ οἱ Καρλισταὶ κἀμνουσιν ἀλλεπαλλήλους θριάμβους. Ὁ Λόμας, ἀντὶ νὰ ἐπιτιμηθῆται, ἀμύνεται ἐντὸς τῶν χαρακωμάτων του κατὰ τῶν ἀπαύστων ἐπιθετικῶν ἐκδρομῶν τῶν ἀνταρτῶν ἢ δὲ κυβερνήσις ἑλκεῖ ἀκαταπαύστως νέας ἐπικουρίας.

Τὸ κοινοβούλιον τῆς Γερμανίας παρεδέξατο μετὰ μεγάλης πλειοψηφίας τὸ νομοσχέδιον, δι' οὗ καταργοῦνται αἱ ἐπιχορηγήσεις τῶν ἀντιταχθέντων κατὰ τῶν Νόμων τῆς αὐτοκρατορίας ἐπισκόπων καὶ ἐφημερίων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθ. Τετάρτην, 5 Μαρτίου, ἐκλήθη ἡ ἐναρξὶς τῆς ἐκτάκτου ταύτης βουλευτικῆς συνόδου. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην

παρήσαν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ περὶ τοὺς 30 μόνον βουλευτάς. Τὸ περιεργὸν εἶνε, ὅτι πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων παρεκάθησαν ἐν τοῖς βουλευτικοῖς ἐδωλίοις, ἐπὶ τοῦτ' ἀποκλιθόντες, διάφοροι ὑπάλληλοι. Τὸ δὲ περιεργότερον καὶ ἀξιομνημονεώτερον, ὅπερ ὑπῆρξεν ἀληθῆς καὶ ἀξιοπρεπῆς ἀπεικόνισις τοῦ φρονήματος τοῦ ἑλλ. λαοῦ, εἶνε ἡ ἄκρα σιωπῆ, ἣν τὰ ἀκροατήρια ἐτήρησαν εἰς τὰς ἐν τέλει ἐπευφημίας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τινων ὁπαδῶν αὐτῆς βουλευτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἀνωτάτου ἡμῶν ἄρχοντος, ἐνῶ πρὸ τοσοῦτων ἡμερῶν ἐκοινοποίησε τὸ Διάταγμα τῆς συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς καὶ εἰδοποίησε τοὺς φίλους τῆς ὅπως ἐνέργειαν τὰ ἐθνικὰ ἀτμόπλοια ὅπως μεταφέρωσιν ἐνταῦθα τοὺς πιστοὺς, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ συλλέξῃ πλέον τῶν 30, οὐχ ἦτον ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξαπατᾷ τὸ κοινὸν, ὅτι θὰ ἔλθωσι καὶ ἔτεροι. Ἀπεφάσισεν ἡ ταλαίπωρος νὰ ζήσει διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης· ἀλλ' ὡς πότε ὁ ἡμέτερος ἡγεμὼν θὰ τὴν ἀνέχεται;

Ἐν τῷ χωρίῳ Σπητάλι τοῦ δήμου Εὐβάς τῆς Μεσσηνίας, ἐφρονεῖται κατὰ λάθος ὁ Χ. Α. Ἀναστασόπουλος· ἐν δὲ τῷ χωρίῳ Καρτερολίῳ, γ νομένης συμπλοκῆς, καθ' ἣν πολλοὶ πυροβολισμοὶ ἔλαβον χώραν, ἐπληρώθη ἐπικινδύνως ὁ Γ. Γκόνας· ἐν τῷ χωρίῳ Κατσαροῦ τέσσαρες χωρικοὶ ἐφόνευσαν τὴν θυγατέρα τοῦ Γ. Τράγου, Βασίλω.

Ἐπίσης ἐν Λακωνίᾳ ἐν τῷ χωρίῳ Νομιστῆ τοῦ δήμου Λεύκτρον, ἐφρονεῖται ἐνεκα συγκρούσεως διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀγροφυλάκων κατὰ λάθος δύο γυναῖκες ὡσαύτως εἰς τὸν δῆμον Ἀβίας οἱ Σ. Κολοκοτρίνης καὶ Α. Κεφαλῆς, Ν. Κουμανταρέας καὶ ἡ Σταυροῦλα Γιαννουλέα, ἐφρονεῖται, ὁ δὲ Γ. Γιαννουλέας ἐπληρώθη καὶ ἠδὴ. Αἰτία τῆς αἰματηρᾶς ταύτης συμπλοκῆς ὑπῆρξεν ἡ μὴ ἐξ ἀναλογίας διανομῆ τῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν πωλουμένων ἐχθῶν. Χάρις ὅμως εἰς τὴν ταχέαν ἐκεῖσε μετάβασιν τοῦ ἐν Καλάμαις ἀντισταγγε-

λέως, πολλοὶ προελήφθησαν φόνοι, οἵτινες ἐμελλον νὰ συμβῶσι μεταξύ τῶν συγγενῶν τῶν φονευθέντων.

Ἐντεῦθεν βλέπουσιν οἱ ἀναγνώσται, ὅτι ἐκτὸς τῶν φόνων, οἵτινες ἀλληλοδιαδόχως ἐπισυμβαίνουσιν ἀνά τὴν Ἑλλάδα καὶ τῆς ἀκολασίας καὶ ἀθεμιτοῦργίας τῆς προϊσταμένης Κυβερνήσεως καὶ τινων εὐπειθῶν αὐτῆς ὀργάνων, οὐδὲν ἄλλο λαμβάνει χώραν.

Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶχομεν ἀκούσει περὶ τοῦ ἐν τῷ δήμῳ Ἀριστομένους εὐρεθέντος θῆθεν θησαυροῦ παρά τινος πτωχοῦ χωρικοῦ, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐδώκαμεν, ὡς καὶ ἅπαντες, προσοχὴν εἰς τοιοῦτος πλαστοῦς, ὡς τῆς Κορίνθου, μύθους. Ἐν Μεσσηνίᾳ ὅμως ἀντιδράσις κατὰ τῶν ἐντίμων καὶ ἡσύχων πολιτῶν δὲν ἄφησε νὰ παρέλθῃ ὁ μύθος οὗτος· ἀλλ' εὐρύσασα τὸν καιρὸν καὶ καταστήσασα αὐτὸν ἀληθῆ καὶ σπουδαῖον προέβη κατὰ τοῦ δυστυχοῦς πολίτου καὶ τῆς συζύγου του, τῶν εὐρετῶν τοῦ ἀνυπάρχου θησαυροῦ, εἰς πρωτοφανῆ βασανιστήρια, ὡς ἐμφαίνονται ἐν τῇ μηνύσει τοῦ βασιλευσθέντος χωρικοῦ. Ἡ δὲ ἐξουσία ἀντὶ νὰ τιμωρήσῃ τὰ ἀνθρωπόμορφα ταῦτα τέρατα, τοῦναντίον προσεπάθησεν, ὅπως καλύψῃ τὰ ἐγκλήματα αὐτῶν καὶ τ' ἀφήσῃ νὰ μαιίνωσι τὸ ὄρατον τῆς Μεσσηνίας ἔδαφος· ὁ δὲ Νομάρχης, ἵνα μὴ φανῇ ὑποδεέστερος φίλος τῆς διεπούσης πολιτικῆς κατέστησε τὸν μῦθον γεγονός.

Ὁ συμπατριώτης μας κ. Ἰω. Σπανίδης δοὺς πρὸ τινων ἡμερῶν τὰς ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς σχολῆς ἐξετάσεις αὐτοῦ ἠξιώθη ἐπαξίως τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματός του. Συγχαίροντες ὅθεν ἀπὸ καρδίας αὐτὸν, εὐχόμεθα, ἵνα καὶ εἰς τὸν πραγματικὸν βίον ὡσαύτως εὐδοκηθῇ.

Ὁ εἰρηνοδίκης τῆς Νοτίου πλευρᾶς Ἀθηνῶν δὲν ἠρέσθη εἰς τὴν καθ' ἡμῶν μετὰ τοῦ Ὁρφανίδου ἀδίκου καὶ παράλογον ἀπόφασίν του, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ ἐπιρρίπτων μομφὰς ἀδίκους καὶ κατ' ἀλλοτρίων προσώπων, λαβόντων μὲν μέρος πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὑποθέσεων μας, ἀλλ' ἐν παντελεῖ ἀγνοία διατελούντων τῶν κατ' αὐτοῦ ὑφ'

ἡμῶν καὶ μόνων γραφομένων, ὡς ἐνδιαφερομένων. Φαίνεται, ὅτι ἡ Θέμις τὸν ἀπεκλήρυσεν.

Ἐπανεληγμένως εἶχομεν ἐρωτήσῃ τὸν ἐν Κερκύρα κ. Ἀρχαδιὸν διατί ἐβράδυνε νὰ ἐκκυβέσῃ τὴν ἐξοχικὴν οἰκίαν του κλπ. μετὰ δὲ τὴν ἐπανεληγμένην ταύτην ἐρώτησίν μας, ἐλάβομεν ἀπάντησίν του, δι' ἧς μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι ἐβράδυνε τὴν ἐκκυβέσιν αὐτῆς, διότι δὲν εἶχον ἐκποιήθῃ ἅπαντα τὰ γραμμάτια· ἐνεκεν δὲ τούτου ἐζήτησε δι' αἰτησῆς τουπαρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐνιαύσιον ἀδειαν, ὅπως κατορθωθῇ ἡ ἐκποίησις αὐτῶν, ἐπὶ τῇ ῥητῇ συμφωνίᾳ νὰ ἐκκυβευθῇ ἡ οἰκία ἐν τῇ χορηγηθείσῃ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου προθεσμία ἀνευ ἐτέρας ἀναβολῆς. Ἐπομένως ἐσφαλμένως ἐγράψαμεν, ὅτι τὰ εἰσπραχθέντα δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ τὰ γωνεύσῃ ὁ κ. Ἀρχαδιὸς, ἀφοῦ εὐτυχῶς δὲν τὰ ἐφαγεν.

Ἄλλ' ὁ κ. Λεβίδης, ὅστις εἰσέπραξε διὰ τὴν ἐκκυβέσιν τῆς ἐνταῦθα οἰκίας του περὶ τὰς 25 χιλ. δρ., πὼς δὲν μᾶς ἀπαντᾷ, διατί ἐβράδυνε νὰ ἐκκυβέσῃ αὐτήν; ἢ μήπως ὁ κύριος οὗτος ὅσα ἐφαγε τὰ ἐχόμενα;

Ἐν τῷ γραφεῖ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑφίσταται ἀναφορὰ εἰς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μικρομάνης κατὰ τοῦ ἐκεῖ καλογητοῦ τοῦ Ἀγίου Ὁρους Δ. Λαυριώτου, ἣτις εἰσέτι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν παρακαλοῦμεν ὅθεν τὸν σεβασμιώτατον πρόεδρον αὐτῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν τῶν εἰρημένων κατοίκων, καθότι, πιστεύομεν, εἶνε δίκαια.

Πρὸ τινος καιροῦ βλέπω εἰς τὸν ἐν Σύρω «Ἀργόν» διατριβὰς τινας— ἄς τὰς ὀνομάσω οὕτω πρὸς σιγὴν— καθαπτομένας τῆς ὑπολήψεως τοῦ κ. Ἐμ. Βεκερέλλη, καὶ φερούσας ὑπογραφὴν «Ἐλένη». Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐν λόγῳ διατριβῶν δὲν δύναμαι ἢ νὰ συγχαρῶ τὴν κυρίαν Ἐλένην, διότι γράφει ὡς λίαν ἐμπειροῦς καὶ οὐχὶ ὡς δόκιμος διατριβογράφος! καὶ καθόσον μάλιστα, κατὰ τὴν ἐπίσημον διαβεβαίωσιν τοῦ «Ἀργου», τυγχάνει στενὴ φίλη τῆς ἄλλης Ἐλένης τῆς δοκίμου. Φαίνεται, ἡ κυρία αὕτη, νὰ ἔχῃ μόνον κύριον ἔργον τὴν ἐφεύ-

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Πόσον ὄρατον εἶνε νὰ πλέωμεν μετ' ἐθνικὰ ἀτμόπλοια, ἔλεγον πρὸ ἡμερῶν οἱ βουλευταὶ Ναυπλιώτης καὶ Ζαλώνης πρὸς τὸν κ. Ζωχιόν· δὲν ἔχετε ἰδέαν, φίλτατε, ὁποῖαν εὐχαρίστησιν αἰσθανόμεθα, ὅταν ταξειδεύωμεν μετ' αὐτὰ καὶ μάλιστα μετ' τὴν ἀτμομολίαν Πάραλοῦ. — Τὸ πιστεύω, εἶπεν ὁ κ. Ζωχιός, ὅτι ἡ εὐχαρίστησις σας εἶνε μεγάλη καὶ ἀνέκφραστος διὰ τὴν Πάραλοῦ, καθόσον μετ' αὐτὴν ταξειδεύουν πάντοτε οἱ δῆμοι καὶ ἡ λαμπροτόμος· ὅθεν δικάως πρέπει νὰ σεμνύνεσθε σεις καὶ οἱ δῆμοι σας ἐπὶ τῇ τιμῇ, ἣν σας κάμνη ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς Πάραλοῦ.

Παρατηρῶν γῆς συνομιλοῦντας ἰδιαιτέρως τὸν ὑπουργὸν Βαλασόπουλον καὶ τὸν γυμνασιάρχον Πιερτῆν, ὁ κ. Φρειδερίκος, ἠρώτησε τὸν φίλον Λυκάκη, ὁποῖαν διαφορὰν βλέπει εἰς τὸν ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλον, κατὰ τὸ ἀνάστημα, τὸ πάχος, τὰ γράμμα-

τα, τὰς γνώσεις καὶ τὴν κοινωνικὴν βαρύντητα; — Μίαν καὶ τὴν αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς δύο, ἀπήντησεν ἐκεῖνος, διότι, ὅτι ὁ μὲν λέγει, ὁ ἕτερος καὶ τὸ ἐκτελεῖ ταχέως. — Ὅστε καὶ οἱ δύο εἶνε ἄνθρωποι — μεγάλης διαφοράς, ἔσπευτε νὰ εἶπῃ ὁ καλοκάγαθος Λυκάκης. — Ἀπατάσαι, φίλε μου, νὰ λέγῃς τῆς διαφοράς!· Εἶνε ἄνθρωποι τόσον ὁμοίομορφοι, ὅσον οἱ δύο γαμβροὶ τοῦ Τζουμπέ, Νικουτόπουλος καὶ Πατρινός.

Ἐξοχώτατε Ἀριστοκράτη Δόκτ., ἔλεγε προχθὲς ὁ ἰατρός Μπενζέλος πρὸς τὸν μέγαν τοῦτον τῆς ἰατρείας πατέρα, τὸ ἰατροσυνέδριον ἐν ἐκτάκτῳ μεγάλῃ συνεδριάσει, καθ' ἣν ὅλοι οἱ ἐνταῦθα ἰατροὶ ἔλαβον μέρος, μὴ δυνήθῃ νὰ διαψύσῃ οὕτε κἂν νὰ ἐνοήσῃ τὰ ὄρα καὶ σοφὰ διδάγματα σου, τὰ εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς σύγγραμμά σου ἢ «Μάστιξ τῆς Ἀγυρτείας» περιεχόμενα, ἀπεράσιτε παμφηφεῖ, ὅπως ἐξίλωθῃ ἐνώπιόν σου, νὰ ὑποδομῆται Λοβοκομεῖον καὶ ν' ἀνα-

λάβῃς σὺ καὶ μόνος τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ. — Καὶ ἄλλοτε εἶπον, ἀπήντησεν ὁ σοφὸς οὗτος τοῦ αἰῶνός μας, ὅτι δὲν εἶμαι κτηνιατρὸς διὰ νὰ δεχθῶ τὰς παρὰ τοῦ ἰατροσυνεδρίου σας προσφερομένας μοι θέσεις. Δύναται λοιπὸν νὰ διωρίτῃ τὸν ἰκανότερον καὶ καταλληλότερον ἐκ τῶν ὁμοίων σου, καὶ τοιοῦτον προτείνω ἐγὼ τὸν Μπαλάνον, ἀφοῦ δὲν μένει καιρὸς τοῦ Ὁρφανίδου ὡς ἐκ τῶν πολλῶν ἄλλων θέσεων του.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΝΙΚΟΥΤΟΠΟΥΛΕΙΑΙ.

Θέλω νὰ κχσαιτερόνω σιδηρὰ ἀγγεῖα. — Μὴ ἦται καλατζῆς καὶ σὺ, ἢ μὴ ἐπιθυμῆς νὰ μάθῃς τέχνην ἣν ἄλλοι ἀφίουν διὰ παντὸς; Ἄδιόφορον· θὰ σὲ διδάξω, χρυσέ μου, τὸν τρόπον ὡς διδάσκω καὶ τὸν Συγγρόν πὼς νὰ καταβροχθίσῃς τοὺς φόρους τοῦ δημοσίου. Ἀκουσον· καθάρισον πρῶτον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἀγγείου σου ἐντὸς ἡραιομένου θεϊκοῦ ὀξέως, εἶτα ἀπόπλυνον δι' ὕδα-

τος τὸ ἄγγος, ἀκολουθῶν θὲς αὐτὸ ἐντὸς 17 μέτρων ὕδατος ἔχοντος ἐν μέτρον ἄμωνικοῦ ἄλατος, γώνευσον ἔπειτα ἑκατὸν μέτρα καθαροῦ κασιτέρου μετὰ τριῶν χαλκοῦ καὶ ἐν τῷ μίγματι τούτῳ βάψον τὸ σιδηροῦν ἄγγος καὶ ἔξεις αὐτὸ λαμπρῶς κασιτερωμένον. Οὕτω ἔπραττον ὅταν ἐπαγγελλόμεν τὸν καλαντζῆν, οὕτω πράττω καὶ ἡδὴ εἰς τὰ ξύλινα ἀγγεῖα τοῦ πενθεροῦ μου καὶ εἰς τὰ μούτρα τὰ ἐδικά μου καὶ εἶμεθα τόσον παστρικοί.

Ἐκαυσα τὸ στομάχι μου· πὼς νὰ τὸ θεραπεύσω; — Ἄν ἦσο βουλευτῆς θὰ σὲ διεύθυνον εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ Ταμεῖου· ἂν ἦσο δικηγόρος θὰ σὲ παρέπεμπον εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα Λουριώτην· ἂν ἦσο γραμματεὺς τὸν Ἀρείου Πάγου εἰς τοῦ Γκαρμπολά· ἂν ἦσο δημοσιογράφος εἰς τὴν ὀργάν τῆς «Βελτιώσεως» μου· ἐπειδὴ ὅμως καὶ εἶσαι δυστυχῆς μάγειρας θὰ σὲ συμβουλεύσω νὰ καταςκευάσῃς ἕνα ζαρόπηγμα διὰ νὰ θεραπευθῇς ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Λάβε 16 δράμ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑΙ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ «Μέλλοντος», ὅστις ἔχει κεφαλὴν πολὺ μεγάλην, μύτην ἐπίσης, μάτια μεγάλα, αὐτὰ μεγάλα, ποδάρια μεγάλα, χέρια μεγάλα, στόμα μεγάλην, πόλκαν ὄραταιν μεγάλην, γυνεῖα ἀσπροκόκκινοι, μεγάλην, ἀνὴρ μέγας καὶ καλὸς ὄρατος, πνευματώδης καὶ λίαν εὐαίσθητος τὴν καρδίαν, εἰδοποιεῖ τὰς τε κυρίας, νεάνιδας, παραμάννας καὶ ὑπηρετρίδας τῶν Ἀ-

θηνῶν, ὅτι ἐκθέτει ἑαυτὸν εἰς Λαγεῖον πρὸς πρὸς δύο λεπτά τὸ ὄνομα, ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους: Ἐὰν πέτῃ εἰς νεῖαν ἄγαμον, νὰ τὸν πάρῃ σύζυγον· ἐὰν δὲ εἰς κυρίαν ἐγγαμον, νὰ τῆς γείνη νεροκουβαλητῆς· ἐὰν εἰς παραμάνναν, νὰ τῆς πλένῃ τὰ πανιά· ἐὰν δὲ εἰς ὑπηρετρίαν, νὰ τῆς καθαρίσῃ τὴν κουζίνα. Ὁ κατάλογος ἐπεκυρωθεῖς, ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του κύρ Κωνστ-Ἀγγελῆ.

Ἐντὸς τῶν καταστημάτων τοῦ Α. Κορομηλά, συνεστήθη γραφεῖον γενικῶν ἀναφορῶν, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ τοῖς πᾶσι διὰ τὰς πρωτοτύπους εὐφυίας του κύρ Γιαννάκη Καμπούρογ—βουξ. Εἰς τὸ εἰρημένον γραφεῖον γίνονται, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐπὶ μετρωτάτῃ πληρωμῇ, ἐρωτικὰ βλασάκια, ποιήσεις οἰωνοῦ ποτε εὐγενῶν ἐκφράσεων, ἐπιστολαὶ πρὸς ἐξογα πρόσωπα, καὶ τέλος πᾶν παράπρον οἰσζήποτε ἀπαιτήτως.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν, πλησίον τοῦ

ρεσιν ωραίων και πομπωδών τίτλων, δι' ὧν νὰ περικοσμή τὰ μέτωπα τῶν ἐπιστηθίων της, ἅτινα φέρουσι τὸν ἀνεξάληπτον τύπον τῶν διαφθορῶν και Τοῦτο εἶνε μεγάλη τιμὴ δι' ἐκείνους ὅτινες εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν προστασίαν της, και ὅταν οὗτοι εἰσὶν ἀδαεῖς και ἄπειροι και πλέουν εἰς τὸν γυναικεῖον ὠκεανὸν ὡς δόκιμοι.

Δὲν προτίθεται νὰ ὑπερασπισθῶ τὸν κατηλικῶς ὑβρίζομενον κ. Βεκερέλλην, ὃν ὁ ἀξιότιμος τοῦ « Ἀργου » συντάκτης διαβεβαιοῖ ἐπὶ τῆ τιμῆ του, ὅτι ἡ γράφουσα γράφει ἐξ αἰσθήματος εὐγενοῦς!, καθόσον ὁ νέος οὔτος δὲν ἔχει ἀνάγκη τῆς ἰδικῆς μου ὑπερασπίσεως, και καθόσον οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν τὸν ἐκτιμοῦν και ὑπολήπτουται δεόντως· θέλω ὅμως γράφει ὀλίγα τινα περὶ τοῦ προστατευομένου φίλου τῆς φίλης τῆς Ἑλένης.

Φαντασθῆτε λοιπὸν ἓνα φίλον αὐτῆς δόκιμον, ἐντὸς λέμβου, ἀνευ πηδαλίου, ἀνευ ἰστιῶν, ἀνευ κοπῶν, νὰ πλέη καρκινικῶς και ἀμέριμνος εἰς ἀνοικτὸν γαλιηναῖον πέλαγος· ὁποίας οὐρανόους ὀπτασίας βλέπει! ὁπόσας ὄνειροπωλήσεις ἀναπωλεῖ εἰς τὴν μνήμη! παντοῦ ὅπου στρέφει τοὺς ὀφθαλμοὺς, παντοῦ τὰς χάριτας βλέπει ὡσεὶ ἐξ οὐρανοῦ κατερχομένης και ἐνώπιόν του λουομένης! . . . Ἐ, τὸν δόκιμον τοῦτον, οὐχὶ ναυτικόν, — ἄπαγε! — ἔραστήν, δὲν ἤθελε τὸν φθονῆσει πᾶς τις διὰ τὰς ὀπτασιακάς ἡδονὰς και διαχύσεις τῆς εὐαισθητοῦ καρδίας του; δὲν ἤθελεν ἐπιθυμῆσει, και ναύαρχος ἐὰν ἦτο, νὰ εὐρίσκετο εἰς τὴν λέμβον ἐκείνην και νὰ ἔβλεπεν ὅ,τι και ὁ δόκιμος ναυτικός; — διάβολο! ναυτικός . . . ἔραστῆς ἤθελε νὰ εἶπω. — Βεβαίως πάντες ἤθελον τὸν φθονῆσει και μισῆσει τόσον, ὅσον αὐτὸς ἀγαπᾷ νὰ βλέπῃ ἐνίοτε τὰς θελκτικὰς Ἑλένας λουομένας και ἐμπροσθέν του χορευούσας, νὰ τὰς ὀδηγῇ δὲ χοροπλεγμένας εἰς φιλικὸν θάλαμον, ὅπως λάβῃ ἀμοιβήν, οὐχὶ φιλι, ἀλλὰ φιλικὰ τινα μειδιάματα τοῦ τυχόντος ἰσχυροῦ φίλου του . . . Ἄλλ' ὅταν ἐν μέσῳ τῶν θελξικαρδίων τούτων ρεμβασμῶν ἐγερωθῇ θύελλά τις, τότε ὁ δύσμοιρος

δόκιμος, τί μέλλει γενέσθαι; Ὁ δυσυχῆς! ἀπαξ εἰς τοιαύτην θέσιν εὐρεθῆεις, θὰ κλαύσῃ πικρῶς τὸ μαῦρο οἶμοι χάλη του! και γονυπετῆς με τεταμένας χεῖρας θὰ δέχεται, ὅπως φιλόκωπος τις ἰχθύς, ἡ μᾶλλον ὠραία τις γοργόνα, τὸν σώσῃ ὡς ἄλλον Ἰωάνν.

Και ἰδοῦ, ὦ τοῦ θαύματος! ἡ φίλη τῆς φίλης Ἑλένης, λαβοῦσα μορφήν γοργόνας, ἐρρίφθη εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ὠκεανὸν, ἐπλησίασε τὴν πλήρη ἀκαθαρσιῶν κλιδωνίζομένην λέμβον, και, καθ' ἣν στιγμήν ἐμελλε νὰ καταποντισθῇ αὐτάνδρος ἡ ὑπόληψις τοῦ ἠθικοῦ φίλου της, ὡς εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς Χαλκίδος και ἀλλαχοῦ, τὸν ἔλαβεν ἐκ τῆς κόμης, και σύρων αὐτὸν ἀνὰ τὴν Σύρον, τὸν ἀφῆσε πρὸς στιγμήν εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Πειραιῶς λυπόθυμον. Ὁ ταλαίπυρος! ἐλυπήθη κατάκαρδα, και οὐχὶ ἐφοβήθη, διὰ τὸ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἀπωλεσθῆν, ἴσως διὰ παντός, Ἑλένειον πανόγραμμα . . .

Ἀναγκάζομαι νὰ σαματήσω σήμερον ἕως ἐδῶ, ὅπως ἴδω, καμαρώσω και περιποιηθῶ πρεπόντως τὸν λιποθυμημένον νέον γαμβρόν μου και κλάψω ὡς φιλόστοργος μήτηρ τὸ μαῦρο χάλη του, ἐπειδὴ ἡ ἐν τῇ θαλάσῃ μικρὰ ἀγωνία του τὸν ἔκαμε κατάμαυρον και ὁμοιάζει ἤδη ἡλιοκαυτον νέον τῆς Ἀραβίας. Εἶμαι λοιπὸν ἠναγκασμένη ἐ γῶ ἡ πενθερά, και οὐχὶ ἡ φίλη Ἑλένη, νὰ τὸν λούζω, νὰ τὸν κτενίζω και νὰ τὸν στολίζω σὰν γαμβρόν, διὰ νὰ φαίνεται εὐμορφος και μεγαλοπρεπῆς, ὡς εἶνε, νέος!

Σοφία.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸ Τυπογραφεῖον και γραφεῖον τοῦ Ἀριστοφάνους, μετεφέρθη εἰς τὴν συνοικίαν « Βορρέως Βρύσιν », πλησίον τοῦ τυπογραφείου τῆς « Παλιγγενεσίας ».

— Παρακαλοῦμεν και αὖθις τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν των συνδρομητῶν μας νὰ σπεύσωσιν εἰς τὴν ἀπότισιν αὐτῆς, ἄλλως θὰ σπεύσωμεν ἡμεῖς νὰ κλητεῦσωμεν και σατυρίσωμεν αὐτούς.

τυπογραφείου Δράκου, πωλεῖται κρασί ρετσίνατον πρώτης ποιότητος, πρὸς 30 λεπτά τὴν ὀκάν. Συνιστῶμεν αὐτὸ εἰς τοὺς Παπαδόπουλον, Σαπουνητῆν, γερο-Κορομηλᾶν, και Μπέσαν.

Ἐν τοῖς πολιτικοῖς δελτίοις τῆς Στοᾶς ὑπάρχει Μεσσηνέζιον πνεῦμα, πλήρες ἀκατάλογιστου εὐφυίας και ὑπερβολικῆς ἀκριβίας· πωλεῖται δὲ ἀντὶ 5 λεπτῶν ἐκάστη φιάλη. Τὸ ἀερώδες τοῦτο και φθοροποιὸν πνεῦμα ἔχει σπουδαίαν ναρκωτικὴν δύναμιν ἐπὶ τῶν αἰσθανόντων πόνους ὑπὲρ τῆς πασχούσης Πατρίδος των. Συντελεῖ δὲ σπουδαίως και εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ αὐλικοῦ φρονήματος.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ.

Ἀνεχώρησαν πρὸ πολλοῦ ἐκ τῆς Βουλῆς τῆς Καμαρίλλας, ὁ Πατριωτισμὸς, ὁ Ἡρωισμὸς, ἡ Τιμιότης, ἡ Συνειδήσις, ἡ Ἀρετὴ,

ἡ Ἀλήθεια, ἡ Αὐταπάρνησις, ἡ Ἀγάπη, ἡ Εὐλάβεια, ἡ Οἰκονομία και ἡ Ὁμόνοια οἰκογενειακῶς.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ.

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΕΙΟΝ Δρ. 13000

ἐξοδεύει ἐτησίως τὸ ὑπουργ. των Ἐσωτερικῶν.

— Εἰδοποιοῦμεν τοὺς ἐν Λεβαδείᾳ, Λαμία, Ὑπάτη, Χαλκίδι, Ἀραχώβῃ και Ἀταλάντῃ συνδρομητῶν μας, νὰ μὴ πληρώσωσιν τὴν συνδρομὴν των εἰς ὃν τινα τοῖς παρουσιάσῃ ἀποδείξεισ μας, διότι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος κατεγράσθη ὅσας ἄχρι τοῦδε εἰσέπραξε συνδρομάς· ἀλλὰ ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς.

— Ὁ πρῶν ταμίας Ἀμφίσσης και Λεβαδείας, κ. Δ. Γιαννόπουλος, παρακαλεῖται νὰ ἐξοφλήσῃ τάχιστα τὴν ὀφειλὴν του.

Ἐπίσης και ὁ ἐν Σμύρῃ κ. Ν. Ζαχαρίου, ἀν ἀληθῶς ἦγε Ζαχαρένιος κύριος.

Τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμού πλησίον τῆς Ὠραίας Ἑλλάδος κείμενον Ξενοδοχεῖον « ἡ Βενετία », διευθυνόμενον παρὰ τοῦ κ. Λαμπρου Ἡλιοπούλου, εἶνε ἐν τῶν καλλιτέρων ἐν Ἀθήναις Ξενοδοχείων κατὰ τε τὴν περιποίησιν, τὴν καθαριότητα και τὴν οἰκονομίαν. Συνιστῶντες ὅθεν τὸ εἰρημένον τοῦτο Ξενοδοχεῖον εἰς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν ὡς και εἰς πάντα ἄλλον ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς και ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀφικνούμενον, προτρέπομεν αὐτούς νὰ προτιμήσωσι τοῦτο παντὸς ἄλλου και θέλουσι μένει κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι.

Ὁ ἐν Μεθώνῃ πρό τινος χρόνου ἀποβιώσας γάλλος, Νικόλαος Μαρῆ Ἰππότης Ἀπέρτ, γνωστὸς εἰς τὴν ἑλλ. κοινωνίαν διὰ τὰς φιλελληνικὰς διαθέσεις του και συγγραφάς του, ἐγκατέλειπε σὺν τοῖς ἄλλοις και σπουδαιοτάτῃ χειρόγραφον συγγραφὴν γαλλιστὶ γεγραμμένην. Ὁ κάτοχος τῆς εἰρημένης συλλογῆς προτίθεται ἵνα ἐκποιήσῃ αὐτὴν· ὅθεν, ὁ θέλων ν' ἀποκτήσῃ ταύτην ἢ νὰ τὴν μεταφράσῃ ἐπ' ἀμοιβῆ, ἀς ἀποταθῇ πρὸς τὸν κ. Μιχαὴλ Μιχαλουδάκον παρὰ τῷ τυπογραφείῳ ἡ « Λακωνία ».

Εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου και ἀπέναντι τοῦ ὑλοπωλείου τοῦ κ. Καλιοντζῆ Παντοπωλείον τοῦ κ. Π. Δερβένεγα ἐκομίσθη ἐσχάτως χαβιάρι μαῦρο τῆς Γέλβας ἀρίστης ποιότητος, πωλούμενον εἰς μετρίαν τιμὴν.

Κατὰ τὴν ὁδὸν ἀγίου Δημητρίου και ἀντικρυ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος Κωνσ. Ἀφεντάκη, συνεστήθη πνευματοπωλεῖον ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ διὰ τὴν ἐπιτηδειότητά του εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα κ. Λεωνίδα Φραγκουδάκη, εἰς ὃ εὐρίσκονται διάφορα εἶδη ποτῶν παρ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενα, οἶον, κερασῶ, πίτερ, μπέλλα, ρόζα, κονιάκ, βερμουθ κλπ. εἶδη, πρὸς δὲ και οἶνοι μελανοὶ γαλλικῆς κατασκευῆς. Οἱ προσερχόμενοι εὐχαριστήθησονται και ἀπὸ τὴν καλλίστην ποιότητα, και τὴν μετρίαν τιμὴν αὐτῶν.

ΚΗΠΟΣ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ 15000

ἐξοδεύει κατ' ἔτος τὸ ὑπουργ. τῆς Παιδείας και τὸ Πανεπιστήμιον

Τὸ ὄλον 28,000 δρ. ἐξοδεύονται ἐτησίως, φίλε ἀναγνώστα, εἰς αὐτὸ τὸ τουρκικὸν νεκροταφεῖον.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ, (κείμενον πλησίον τῆς Βρύσεως τοῦ Βορρῆ).